

20
22

TABOR MLADIH PLANINCEV

DOVJE

PD VELENJE

PD TABOR

PD ŠOŠTANJ

**PD REČICA
OB SAVINJI**

KAZALO

<i>Uvod</i>	1. stran
<i>Člani strokovnega vodstva</i>	2. stran
<i>Sobota, 13. 8. 2022</i>	3. stran
<i>Nedelja, 14. 8. 2022</i>	5. stran
<i>Ponedeljek, 15. 8. 2022</i>	10. stran
<i>Torek, 16. 8. 2022</i>	15. stran
<i>Sreda, 17. 8. 2022</i>	19. stran
<i>Četrtek, 18. 8. 2022</i>	23. stran
<i>Petek, 19. 8. 2022</i>	28. stran
<i>Sobota, 20. 8. 2022</i>	30. stran
<i>Udeleženci so zapisali</i>	31. stran
<i>Mnenja vodnikov</i>	43. stran
<i>Zaključek</i>	54. stran

PRISPEVKE NAPISALI: člani vodstva in udeleženci planinskega tabora Dovje 2022

FOTOGRAFIJE: člani vodstva

GLASILO NAPISALA: Olga Berložnik

RAČUNALNIŠKO OBLIKOVANJE: Matic Kramer Štiglic

LEKTORIRANJE: Barbara Pertinač

LETO IZDAJE: september 2022

PD REČICA OB SAVINJI, PD ŠOŠTANJ, PD TABOR IN PD VELENJE

Rečica ob Savinji, 21. 8. 2022

Zahvala

Vodstvo tabora se zahvaljuje vsem sponzorjem in prostovoljcem, ki ste finančno, materialno ali z delom pripomogli k izvedbi tabora mladih planincev Dovje 2022.

Zaradi vaše pomoči so mladi planinci raziskovali planinski svet svoje domovine, stkali prijateljske vezi in pridobivali različne veščine ter znanja.

UVOD - TABOR Z NAJLEPŠIM RAZGLEDOM IN POGLEDOM NA TRIGLAV

Leto je naokoli in ponovno smo se srečali v taboru mladih planincev, tokrat po dveh letih spet pod platneno streho. Letošnji tabor je bil že 37. po vrsti, organiziran skupaj s planinskimi društvi iz Savinjskega meddruštvenega odbora in je trajal za našo izmeno od 13. 8. do 20. 8. 2022. Taborili smo nad vasjo Dovje pri Mojstrani, kjer smo se v lepih jutrih zbudili s pogledom na s soncem obsijan očak Triglav in skupino vršacev okoli njega. Že sam planinski tabor na prostem pod vojaškimi šotori brez elektrike in brez ostalega udobja civilizacije mladim in spremljevalcem predstavlja pravi adrenalinski izziv.

Trudili smo se, da je bilo naše delo prijazno in zanimivo udeležencem in spremljevalcem. V kolikor smo uspeli, bo vidno pri izvedbi naslednjega tabora mladih planincev.

Iz tabora smo se po zmožnostih mladih planincev in v različnih starostnih skupinah podajali na zanimive planinske ture. Izbirali smo med hribi v Karavankah, Julijskih Alpah, obiskali znane slapove in prelepe doline. Pod šotori smo v osmih dneh preživeli prijetne trenutke v medsebojnem druženju. Srečali smo nove prijatelje in se učili planinskih veščin. V taboru ni manjkalo športnih in družabnih iger, zabave, kopanja v bazenu, večerov ob tabornem ognju, gledanja zanimivega filma in še in še.

Pričakovanja otrok, udeležencev tabora, so ob prihodu različna. Na vprašanje, »kako smo se imeli«, bi verjetno dobili 56 različnih odgovorov. Vsak udeleženec bi povedal zgodbo zase. Z mojega vidika pa smo se imeli lepo in vsak je lahko našel nekaj zase ter užival ob pohodih in različnih animacijah. Je pa res, da se nekateri hitro navadijo na novo okolje in z žarom sodelujejo pri izvajanju aktivnosti. So pa tudi posamezniki, ki potrebujejo več časa, da se vklopijo v življenje v taboru in jih muči večje domotožje.

Upam, da so se mladi planinci domov vrnili s polnim nahrbtnikom nepozabnih doživetij in lepih spominov. Taborjenje je res idealna priložnost za spoznavanje drugačnega, družabnega in zdravega načina življenja v naravi.

Za mlade planince smo skrbeli vodniki, mentorji planinskih skupin in tehnično osebje. Organizacija tabora je bila odlična, nikakor pa popolna. Vedno se najde kaj, kar se lahko izboljša ali popravi. Zato bo vsak dobronameren komentar otrok, staršev in spremljevalcev dobrodošel.

Mladim planincem, vodstvu in tehničnemu osebju se zahvaljujem za teden čudovitih doživetij. Obenem pa želim vsem varen korak po planinskih poteh.

Vidimo se ponovno na taboru mladih planincev v letu 2023.

Matjaž Cvikl, vodja tabora

ČLANI STROKOVNEGA VODSTVA TABORA

CVIKL Matjaž, vodja tabora, vodenje pohodov, predavanje v planinski šoli, izvedba orientacije

MATJAŽ Štefan, tehnični vodja tabora, vodenje pohodov, predavanje v planinski šoli, izvedba orientacije

ŠKULJ Irena, vodnica, vodenje pohodov, predavanje v planinski šoli, izvedba orientacije

VERBIČ Renata, vodnica, vodenje pohodov, predavanje v planinski šoli, izvedba orientacije

SIRŠE Maja, vodnica, vodenje pohodov, izvedba orientacije

KRIŽANEC Stanko, vodnik, predavanje v planinski šoli, izvedba orientacije

ŠTAMIC Domen, vodnik, vodenje pohodov, predavanje v planinski šoli

PUGELJ Anica, vodnica, vodenje pohodov

KELHER Barbara, vodnica pripravnica, pomoč pri vodenju pohodov

GRUDNIK Jure, vodnik, vodenje pohodov in predavanje v planinski šoli

SLEMENŠEK Romana, vodnica pripravnica

DROLC Matija, animator

ČESKO Kaja, animator

GLUŠIČ Filip, animator

DVORŠEK Tjaša, animator

KUHAR Katarina, animator

ČANČ Maša, animator

TOMINŠEK KUŽNIK Stanka, animator, mentorica

SEMPRIMOŽNIK Lojzka, animator, pomoč v taboru

PODLINŠEK Marija, kuharica

KOBALÉ Janko, kuhar

ŽELEZNIK Janez, ekonom

MARKO Peter, vodnik, pomoč v taboru

ROŠER Martina, pomoč v taboru

DJUJIĆ Sanda, animator in pomoč v taboru

BERLOŽNIK Olga, pomoč v taboru

SOBOTA, 13. 8. 2022

Pa je prišel težko pričakovani 13. 8. 2022, ko smo se odpravili z avtobusi iz Velenja, Šoštanja, Rečice ob Savinji in Tabora pri Vranskem proti Dovjem pri Mojstrani. Kljub deževnemu vremenu smo verjeli, da odhajamo dogodivščinam naproti in da je pred nami zanimiv teden. Tabora se je udeležilo 56 mladih planincev. Večino poti so nas spremljale dežne kaplje, po prihodu v idilično vasico Dovje pa je prenehalo deževati in v miru smo lahko raztovorili vso prtljago. Vasica Dovje je vas s tisočletno zgodovino in kmečko tradicijo. Stisnjena je pod strma pobočja Karavank, v njenem vznožju pa so marljivi vaščani skozi stoletja izoblikovali njive v terasah. Vas je vse do danes ohranila mnoge alpske arhitekturne značilnosti. Zanimiva so polkrožna vhodna vrata v kmečke hiše. Da je vas lepa, smo se v nadaljevanju bivanja v taboru lahko prepričali, saj smo skozi njo hodili vsak dan, tudi po dvakrat. Naš taborni prostor pa se je nahajal ravno nad vasico v prelepi naravi in čudoviti lokaciji. Skupina mladih planincev pred nami je bila pripravljena na odhod, zato je sledil le še pozdrav in pričeli smo z vselitvijo po šotorih. V vsakem šotoru smo bili tudi animatorji, ki smo poskrbeli, da so otroci na varnem in jih tudi zvečer stisnili v objem, če so preveč pogrešali domače. Kosilo so nam pripravili že predhodniki, zato smo z veseljem pojedli toplo in okusno juho.

Planirani pohod je zaradi nestabilnega vremena ta dan odpadel.

Namesto pohoda smo izvedli predavanje o planinski šoli, in sicer teme o varni hoji v gore, pripravi nahrbtnika, uporabi varovalne opreme, izdelavi vozlov, kakšne poti poznamo itd. Predvsem izdelava vozlov je bila za mlade planince zanimiva tema. Pred večerjo pa smo se vsi udeleženci tabora, razen kuharjev, odpravili na kratek pohod do spomenika Jakoba Aljaža.

Le kdo ne pozna tega moža? 38 let je bil župnik na Dovju, graditelj koč v Vratih in na Kredarici, stolpa na Triglavu ter poti v Julijskih Alpah. Bil je tudi skladatelj, pevec

in narodni buditelj. Uglasbil je planinsko himno »Oj, Triglav moj dom«. Pri spomeniku smo posneli skupinsko fotografijo in se odpravili nazaj proti taboru.

Po dobri večerji smo imeli na tabornem prostoru spoznavni večer. Vsak udeleženec se je na kratko predstavil. Po predstavitvi vseh udeležencev smo izžrebali še imena skritih prijateljev. Vse to je trajalo do 21. ure, ko je bilo potrebno razmišljati o počitku, zato smo se odpravili proti šotorom in si zaželeli lahko noč.

NEDELJA, 14. 8. 2022

Zbudili smo se v hladno, a sončno jutro. Očak Triglav in okoliški vršaci so že bili obsijani s soncem. Bujenje je bilo ob 6.30. Sledila je telovadba in po njej zajtrk. Po zajtrku pa kratek počitek in priprava nahrbtnikov in ostale opreme za pohode, planirane za ta dan.

Starejša skupina

Starejša skupina, ki je štela 22 mladih planincev, si je morala poleg vode in hrane natovoriti še varovalni pas, samovarovalni komplet in zaščitno čelado. Odšli so namreč proti tabornemu prostoru Mlačca, kjer so se v učni plezalni steni učili osnov varovanja, uporabe varovalne opreme in ravnanja na varovanih plezalnih poteh. Mlačca se nahaja na desni strani ceste, ki vodi iz Mojstrane proti Kotu in Krmi. Taborni prostor Mlačca je uredila Mladinska komisija PZS in je vzorčni primer tabornega prostora za izvedbo planinskih taborov. Taborni prostor nudi prijetno okolje za vse dejavnosti, ki se izvajajo v taboru. Ob tem prostoru pa se nahaja večji balvan z opremljenimi športno plezalnimi smermi. Prav ta balvan je bil primeren za tiste mlade planince, ki so se prvič srečali z varovalno opremo in s plezanjem po skalah in drugih varovanih plezalnih poteh. Vodniki so vsakemu posebej pokazali, kako se pravilno vpenjamo v jeklenicah, kako se uporablja samovarovalni komplet. Opravili so prvi test, ki je pokazal, ali so udeleženci sposobni pohoda na Triglav. Že pri tem testu se je 5 udeležencev odločilo, da na Triglav ne bodo odšli. Pot do Mlačce in nazaj so mladi planinci prehodili peš in se v tabor vrnili okrog 13.30.

Mlajša skupina

Za odhod smo se zbrali okrog 8.55 in se peš odpravili do avtobusne postaje v Dovju. Z avtobusom smo se odpeljali do vasi Gozd Martuljek. Vas se je včasih imenovala Rute, šele kasneje so jo preimenovali v Gozd Martuljek. Avtobus nas je odložil na parkirišču in od tam se je začela naša dogodivščina. Naš cilj je bil Spodnji Martuljkov slap, ki je eden od biserov slovenskega alpskega sveta. Do slapu pelje lepo urejena in lahka pot po vintgarju potoka Martuljek. Na nekaterih delih je bilo potrebno nekaj previdnosti, zlasti v bližini slapu. Slap pade čez 50 m visoko steno v 400 m dolgo in ozko Martuljkovo sotesko. V višino slap meri 29 m. Po ogledu slapu smo nadaljevali proti planšariji pri Ingotu. Tam smo imeli malico in kratek počitek. V nadaljevanju smo si ogledali še lipo in sedem hčera ter spomenik vsem ponesrečenim v Martuljskih gorah. Zraven spomenika je mala kapelica, ki je posvečena Mariji Snežni. Čudovit izlet v objemu Martuljskih gora dopolni še čudovit ambient s pogledom na mogočno goro Špik.

Nazaj smo se vračali po lažji poti. Pred odhodom na avtobus smo se na travniku še igrali različne igrice (gnilo jajce, itd.). V tabor smo se vrnili okrog 14.40. Čakalo nas je kosilo in počitek. V skupini je bilo 34 mladih planincev

Obe skupini

V tabor je prišel na obisk lovec Jernej, ki službuje v TNP. S seboj je prinesel različne rogove, in sicer od jelenov in srnjakov. Zbrali smo se v jedilnici in z zanimanjem poslušali njegovo predavanje. Predstavil je živalski svet v Triglavskem narodnem parku, skrb za njih pozimi in še veliko zanimivih tem. Povedal je, kako jeleni in srnjaki odvržejo rogove, kako jih hranijo pozimi in zakaj jih sploh hranijo. S hranjenjem ne delajo kmetom škode, saj jeleni radi jedo mlade rastline dreves. Povedal je tudi, kako so naselili na območje rise in kako jih označijo. Njegov revir je zelo velik, zato je to njegova pisarna, ki je velika 30 ha. Postavljenih je bilo veliko vprašanj, saj je bila tema zelo zanimiva za vse. Povedal je tudi, da so volkovi bolj nevarni kot medvedi, saj so v nekaterih tropih tudi križanci med psi in volkovi. Zanimivo predavanje je trajalo celo uro. Po predavanju je sledila večerja ter druženje ob tabornem ognju. Z dovoljenjem tamkajšnjega PGD smo kres lahko zakurili, zato so po taboru odmevali zvoki kitare in slišalo se je petje do trde teme. Potem pa počitek, saj so nas v novem dnevu čakali novi izzivi.

PONEDELJEK, 15. 8. 2022

Zbudili smo se v sončno in toplo jutro. Bujenje ob 6.30 in telovadba, nato pa zajtrk.

Starejša skupina

26 mladih planincev se je odpravilo na dolgo pot na 1891 m visoko Dovško Babo. Iz tabora so odšli ob 8.30. Na goro vodi markirana pot, ki se v celoti izogne cesti. Ker so se na goro podali iz vasi Dovje, je bilo hoje za kar izdatno turo. Strmina pod planino je bila kar neizprosna. Po dobrih treh urah hoje nas je na vrhu presenetila divja podoba severne strani Dovške Babe. Razgled pa je bil pravi karavanški, na dlani celotna avstrijska Koroška, še bolj pa je bil osupljiv pogled proti jugu, kjer panorami Julijcev kraljuje Triglav. Dovška Baba se nahaja med dvema vrhovoma, med Hrušiškim vrhom in Kepo.

Na njenem vrhu smo si odpočili, pojedli malico in si nabrali moči za sestop. Vračali smo se po drugi poti, da smo hitreje sestopili. Nazaj smo se del poti peljali z avtomobili, da smo bili prej v taboru. Dolga tura, ki je marsikoga zelo utrudila, zlasti moteča je bila visoka vročina. Po tej turi se je število udeležencev na Triglav spet zmanjšalo, mladi planinci so sami sprejeli tako odločitev.

Mlajša skupina

Odhod iz tabora na Grančiče je bil ob 9. uri. Mladih planincev je bilo 30. Pot je vodila čez kraj Mojstrano. To je kraj, ki se nahaja ob izlivu Triglavske Bistrice v Savo Dolinko.

Je gručasto naselje, ki leži na vstopu v Triglavski narodni park. Nastanek in razvoj naselja je povezan s fužinarstvom, saj so v bližini že v 14. stoletju začeli kopati železovo rudo. Ime je dobila po številnih mojstrih, ki so delali v kraju. V Mojstrani je Slovenski planinski muzej, mimo katerega nas je vodila pot na naš cilj. Iz Mojstrane izhaja veliko znanih športnikov, kar 18 olimpijcev je bilo rojenih v teh krajih. Iz vasi vodijo poti v čudovite alpske doline Vrata, Krmo in Kot. Zato je bil tudi promet skoz kraj zelo gost, hoditi smo morali eden za drugim, da ni prišlo do nesreče. Po dveh urah hoje smo prišli na vrh Grančiča. To je vrh v Julijskih Alpah, ki meri v višino 844 m. Del stene prepadno pada v Mojstrano. Na vrhu je klop in miza ter mini Aljažev stolp. Z vrha je lep razgled na Mojstrano, Dovje, Dovško Babo, Stol, Jerebikovec in na druge vrhove nad dolino Vrat. Imeli smo kratek počitek, skupinsko slikanje, tudi s skakalcem Francijem Petkom. Nazaj smo se vračali po isti poti. Pred planinskim muzejem smo si ogledali še bivak, ki je včasih bil na Jezerih. Potem pa malica in želodčki so bili spet polni. Mladi planinci so bili utrujeni, bilo je zelo vroče, zato smo se po isti poti vrnili v tabor. Kosilo in kratek počitek.

Obe skupini

Po kosilu in počitku je sledilo nadaljevanje predavanj o planinski šoli. Mladi planinci so se razdelili v pet skupin, ki so obravnavale teme o zaščitenih rožah, kočah v visokogorju in vremenoslovju, prvi pomoči, ravnanju v primeru zloma in drugih poškodbah in kako se orientiramo v naravi. Predavanja so izvajali vodniki: Irena Škulj, Renata Verbič, Matjaž Cvikl, Štefan Matjaž, Domen Štamic, Stanko Križanec in Jure Grudnik. Po predavanju smo vsi udeleženci pekli hrenovke ob tabornem ognju.

Pravo doživetje in navdušenje mnogih mladih planincev. Pri peki smo sodelovali vsi v taboru. Odhod na spanje ob 21.30.

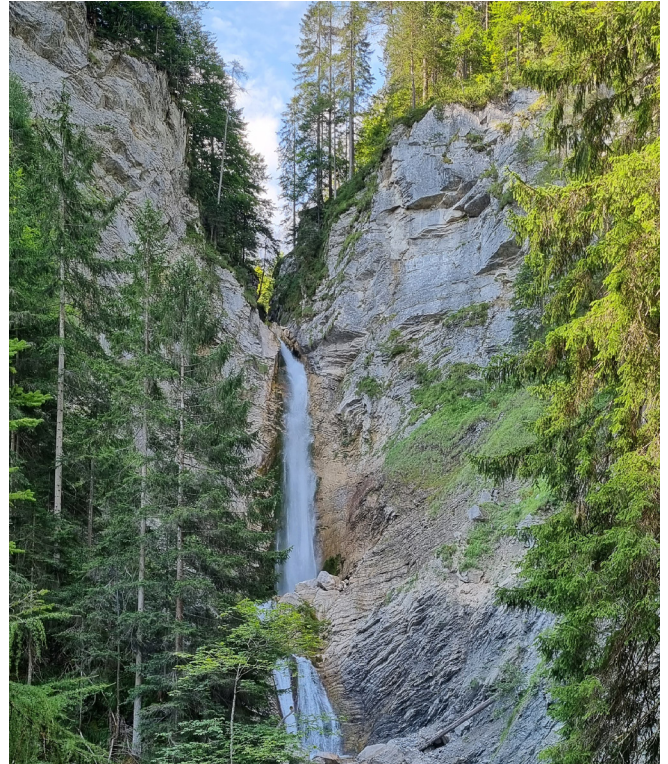
TOREK, 16. 8. 2022

Tudi v torek nas je že zjutraj pozdravilo sonce, obetal se je lep dan. Bujenje ob 6.30, telovadba in zajtrk. Potem pa spet priprave za na pot v dveh skupinah.

Starejša skupina

Prevoz s kombijem ob 8.30 do vasi Gozd Martuljek. Od tam pa peš do dveh Martuljkovih slapov pod mogočno goro Špik. Najprej je pot vodila po Martuljkovi soteski do Spodnjega Martuljkovega slapu. Ogled slapu, nato pa nadaljevanje do planšarije pri Ingotu. Pot je od prvega slapu na nekaterih delih malo težja, zato je bila potrebna previdnost. Pri planšariji kratek počitek, nato pa nadaljevanje do spektakularnega Zgornjega Martuljkovega slapu. Slap se spušča v treh stopnjah prek 110 m navpične stene. Pot do njega popestri še kratek plezalni del. Plezali nismo, smo pa bili navdušeni nad res čudovitim slapom. Slap v višino meri kar 48 m. Do vrha zgornjega slapu smo potrebovali približno 2 uri. Seveda smo imeli med pohodom malico in kratek počitek. Vračali smo se po lažji poti in se pripeljali v tabor že okrog 13. ure. Lep pohod pod 2.472 m visok Špik in ostale vrhove Martuljske skupine. Pohoda se je udeležilo 22 mladih planincev.

Mlajša skupina

Zbor ob 8.55 in odhod iz tabornega prostora na postajo v Dovje. Vkrkali smo se na avtobus, ki nas je zapeljal do Planice. Planica ali tudi dolina pod Poncami se nahaja v SV delu Julijskih Alp. Je zibelka smučarskih poletov. Okrog in okrog doline se dvigajo visoke gore, ki dajejo dolini prečudovito kuliso. Takoj ko smo izstopili iz avtobusa, smo zagledali največjo letalnico na svetu, Bloudkovo velikanko. Ob njej je speljal zip-line. Bolj pa so nas zanimale manjše skakalnice, ki so pokrite s plastično maso in na katerih so skakali naši orli. Treningi so se odvijali na vseh skakalnicah, od najmanjše do največje, brez velikanke, seveda. Kar nekaj časa smo opazovali skakalce. Nato pa smo se podali proti Tamarju. To je priljubljena izletniška točka in ena lepših alpskih dolin.

Iz Planice smo imeli do tja približno uro in pol pešačenja. Do Tamarja smo se odpravili po sprehajalni cesti. V dolini nas je najprej pričakala kapela Marije Pomagaj, takoj za njo pa smo zagledali planinski dom. Na travniku smo se spočili, najedli, preoblekli in posončili. Izvir Save Dolinke pri slapu Nadiža, ki je v neposredni bližini, si nismo ogledali. Že od daleč se je videlo, da je izvir zaradi suše presahnil. Nazaj smo se vračali po gozdni poti. V Planici nas je že čakal avtobus in odpeljali smo se proti taboru. Ob prihodu v tabor pa nas je, tako kot vsak dan, pričakalo okusno kosilo. Pohoda se je udeležilo 34 mladih planincev.

Obe skupini

Po kosilu in počitku reševanje pismenih nalog za orientacijo. Mladi planinci so bili razdeljeni v 5 skupin. Sledil je še praktični del orientacije z živimi točkami. Na točkah so reševali naloge: poznavanje zaščitene rože, gorskih koč, izdelave vozlov, prve pomoči, gorstev in živalstva v visokogorju. Vse skupine so naloge opravile v celoti, prve tri skupine so bile nagrajene z lepimi praktičnimi nagradami, vsi sodelujoči pa so dobili tolažilne nagrade. Večerja je bila okrog 19.30, po večerji pa le še kratko druženje in zgodnji počitek.

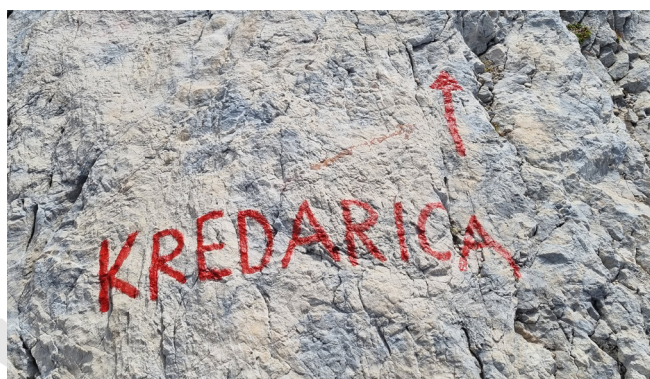
SREDA, 17. 9. 2022

Bujenje že ob 6. uri, telovadba in zajtrk. Prosto in čas za pripravo nahrbtnikov.

Starejša skupina

Odhod iz tabora že ob 7.30 do avtobusne postaje v Dovjah. Prevoz z avtobusom do doline Vrat in pohod po Tominškovi poti do Kredarice. Izbrali smo Tominškovo pot, saj nudi najlepše poglede na mogočno severno steno Triglava. Vožnja v dolino Vrat je veličastna, saj jo obdajajo številni vrhovi, proti katerim se vzpenjajo zelo strme stene. Ko smo zapustili avtobus, smo kmalu prišli do Aljaževega doma, ki se je že kopal v soncu. Pot smo nadaljevali do značilnega spominskega obeležja v obliki klina in karabina. Tu smo zavili čez hudourniško grapo in nadaljevali strmo navzgor, najprej po gozdu, nato pa po skalnih pobočjih. Strmina ni popuščala. Ko pa smo prišli iz gozda, so se nam odprli nepozabni razgledi na steno Triglava, ki izstopa v vsej svoji veličini. Ta drzna in lepa pot se je potem priključila poti iz Praga.

Nadaljevali smo čez Rž na najvišjo ležečo planinsko postojanko v Sloveniji, na Kredarico. Do kočice smo prišli okrog 16. ure. Sledil je počitek in ogled Ivačičeve jame. Jame se imenuje po najditelju, takratnemu meteorološkemu opazovalcu Francu Ivačiču. Za ogled 130 m dolge jame smo imeli svetilke in čelade, potrebna pa je bila velika mera pazljivosti. Ivačičeva jama pod Kredarico je 5. najvišje ležeča jama v Sloveniji. Po ogledu jame še počitek pred kočico. Od nje je lep pogled na Mali in Veliki Triglav in na izginjajoči ledenik pod njim. Ob domu je tudi najvišja meteorološka opazovalnica v Sloveniji. Okoli kočice se pasejo ovce, ki so nam tudi pomagale jesti jabolka in še kaj drugega bi pojedle, če ne bi pazili. V domu smo imeli večerjo in kmalu smo se odpravili spat, saj je bil drugi dan na vrsti odhod na vrh. Pohoda se je udeležilo 15 mladih planincev.

Mlajša skupina

Kljub temu da smo se kmalu zbudili, smo na pot odšli šele okrog 9. ure. Pot nas je vodila iz tabora čez vas Dovje in čez kraj Mojstrano do planinskega muzeja. Tam pa smo se po poti Triglavске Bistrice odpravili na ogled slapu Peričnik. Pot Triglavске Bistrice je parkovna pot, ki vodi ob potoku do zatrepa doline Vrat. Povezuje pa zanimive in skrivnostne dele doline, med posebne znamenitosti sodijo slap Peričnik in mogočna Triglavska stena. Celotna pot je dolga 11 km, mi pa smo jo skrajšali in si ogledali samo tisto, kar nas je najbolj zanimalo. Pot je vodila po senci, zato je bila zelo primerna za vroč avgustovski dan. Med potjo smo zavili tudi do jezercica Kreda, kjer smo imeli kratek počitek. Kreda je majhno umetno jezero v dolini reke Radovne. Ime je dobilo po kredi, ki so jo tam kopali. Med kopanjem se je ustvarila vdolbina, ki se je počasi napolnila z vodo. Vrnili smo se nazaj na pot Triglavске Bistrice in nadaljevali proti slapu Peričnik. Med potjo smo si poiskali lep prostor ob potoku in imeli malico ter počitek. Nadaljevali smo po poti, ki se pred slapom priključi glavni cesti. Hoja po cesti je zahtevala veliko previdnosti, saj je promet po njej zelo gost. Pri koči Peričnik smo zavili desno in se povzpeli do razgledišča, kjer se slap vidi v vsej svoji veličini. Peričnik je osupljiv poleti in pozimi. Ni samo eden najlepših slapov v Sloveniji, je tudi zelo dostopen. Edinstven je tudi v tem, da se pod njim lahko sprehodimo, vendar je nevarnost za zdrsa velika. Peričnik ima dva slapova, 52 m je visok spodnji, 16 m pa zgornji. Mi zgornjega nismo videli, saj se pot iz razgledišča ne nadaljuje naprej. Po isti poti smo se odpravili nazaj proti taboru. Dokler smo hodili po senci, je bilo čudovito, na asfaltu pa nas je pričakalo žgoče sonce. Mlajši pohodniki so si pridelali tudi nekaj žuljev, zato so se del poti peljali tudi s kombijem. Ostali pa smo v tabor prišli zelo utrujeni, saj je bila za nami skoraj 19 km dolga pot. Vse čestitke mladim planincem, ki so brez problema prehodili tako dolgo pot. Po okusnem kosilu počitek, nato pa pisanje vtisov s poti in risanje risbic. Za večerjo pa palačinke, na katere so komaj čakali. Družabni večer in odhod na počitek.

ČETRTEK, 18. 8. 2022

Starejša skupina

Zgodnje vstajanje, zajtrk in pohod na najvišji vrh Slovenije Triglav. Zjutraj je bil vrh ovit v meglo, vendar padavin naj ne bi bilo vsaj do 15. ure. Nadeli smo si čelade, pasove in samovarovalne komplete ter se podali proti Malemu Triglavu.

Kmalu po vstopu v steno so nas pričakale prve jeklenice. Po navodilih vodnikov smo se vsi skrbno pripenjali in se varovali. Na Malem Triglavu smo doživeli krajšo ploho, nato pa se je razjasnilo in prikazal se nam je vrh. Počasi smo napredovali proti cilju. Potem pa smo prišli do Aljaževega stolpa in vsi smo bili veseli in ponosni, kajti osvojili smo najvišjo točko domovine, ki je visoka 2864 m. Triglav je tudi najvišji vrh v celotnih Julijskih Alpah. Na vrhu je Aljažev stolp, ki ga je leta 1895 postavil Jakob Aljaž in je zaščiten kot kulturni spomenik. Triglav lahko vidimo tudi v slovenskem grbu. V stolpu je v primeru slabega vremena prostora za pet ljudi. Nam pa je stolp služil za planinski krst. Vsi, ki smo bili prvič na vrhu, smo bili krščeni. Po počitku in skupnem fotografiranju pa sestop do kočice na Planiki.

Tam kratek počitek in spust v prečudovito alpsko dolino Krmo, ki je najdaljša od vseh alpskih dolin. Hitro smo se spuščali, saj se je vreme slabšalo. Malo pred Krmo nas je dodobra oprhalo, zato smo hiteli, kolikor se je dalo. V Krmi je na nas že čakal kombi in hitro smo se odpeljali v tabor ter stopili pod tuš z vročo vodo. V taboru so nas z aplavzom pozdravili vsi iz mlajše skupine in nam čestitali za podvig. Kosilo je zelo teknilo in počitek po njem tudi.

Mlajša skupina

Bujenje ob 7. uri, telovadba in zajtrk. Okrog 8.55 smo se iz tabora odpravili na avtobusno postajo v Dovje. Z avtobusom smo se odpeljali v Kranjsko Goro, saj smo ta dan obiskali Kekčevo deželo. Bedanc Bus nas je popeljal v objem gora, kjer živijo Kekec, teta Pehta, hudobni Bedanc, prijazna Mojca in Kosobrin.

Pustolovščina v Kekčevi deželi je trajala 2 uri. Prepevali smo Kekčeve pesmi, rešili Mojco pred hudobnim Bedancem, z oponašanjem sove smo ga kmalu spodili s poti. Nato smo prispeli do prijetne in zabavne Kosobrinove hiške. Kosobrin nas je z veseljem sprejel ter nas napotil na tobogan. Skupaj z Mojco sta nas nato popeljala do navihanega Kekca. Skozi skrivni rov nas je do svojega doma popeljal Kekec. Njegova kočica je čudovita s pogledom na visoke gore okoli in okoli. Za konec pa nas je v svoj dom sprejela še teta Pehta, ki nam je ponudila prigrizek ter pijačo.

Do jezera Jasne smo se pripeljali z Bedanc Busom. Umetno jezero Jasna se nahaja v bližini Kranjske Gore, ki ga napajata Velika in Mala Pišnica. Ob jezeru smo imeli malico in namočili noge v osvežilno vodo. Do avtobusa v Kranjski Gori smo odšli peš in v taboru smo bili okrog 15. ure. Po kosilu smo nestrpno čakali na planince, ki so se vračali s Triglava. Pričakali smo jih z aplavzom.

Obe skupini

Za starejšo skupino je bila dolga pot, zato so imeli čas za počitek in družabne igre. Vsi skupaj pa so napisali še nekaj vtisov o taboru in preživetih dnevih. Mogoče bo to zvenelo preveč prevzeto, ampak vseeno – s tem se na nek način ohranja tradicija pisanja v času digitalne tehnologije, ko se tovrstno pisanje izgublja. Mi mislimo, da je prav tako. Tudi mlajša skupina je napisala vtise, potem pa so se planinci družili do večerje ob raznih igrah (monopoli, štiri v vrsto, branje pravljic itd.) Po večerji pa so eni prej, drugi pozneje odšli k počitku.

PETEK, 19. 8. 2022

Zbudili smo se v deževno jutro. Zajtrk in po zajtrku kratek počitek. Izvedba karaok in priprave na taborniško poroko in proslavo s torto, saj so trije udeleženci v taboru imeli rojstni dan. Predzadnji dan je že tradicionalno namenjen za kopanje.

Rezervacijo smo imeli na bazenu v Radovljici, ki pa je žal samo zunanji. Želja vseh je bila, da bi kopanje bilo. Iskali smo nadomestno lokacijo in našli pokriti bazen v Kranjski Gori v okviru hotela. Žal smo se lahko kopali le 3 ure, vendar je bila to odlična rešitev za mrzel in deževen dan. Iz tabora smo odšli do avtobusne postaje v Dovje ob 12.30. Z avtobusom in s kombijem smo se odpeljali v Kranjsko Goro.

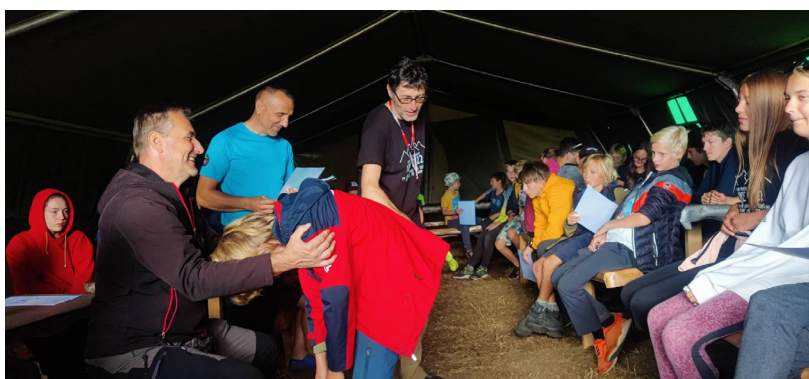
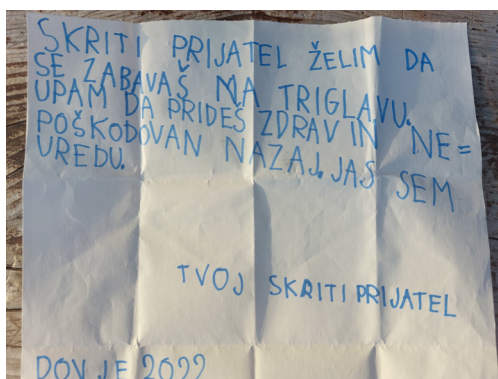
V bazenu ni bilo gneče, zato smo lahko uživali v topli vodi in prijetnem druženju. Gledali smo skozi okna, dež je padal v potokih. V bazenu smo se morali vzorno obnašati, drugače je sledila kazen sedenja ob bazenu. Tri ure so minile v hipu in že smo se odpravili nazaj v tabor. Imeli smo srečo, saj tudi po poti od postaje do tabora ni deževalo. Po kosilu smo imeli taborne poroke. Bilo je zanimivo, nasmejali smo se do solz. Pari so se oblekli domiselno, imeli so lepe šopke in župnik je bil tehnični vodja tabora. Po porokah smo razrezali torte, saj so 18. 8. 2022 imeli rojstne dneve kar trije, tehnični vodja tabora in dva udeleženca, dvojčka Rosa in Ben. Na kratko smo zakurili tudi taborni ogenj, da smo se malo ogreli. Potem pa še film »Kekčeve ukan« in dan je minil v sproščenem vzdušju.

SOBOTA, 20. 8. 2022

Dvajseti avgust pa je dan, ko se je taboru zgodilo zadnje vstajanje, zadnji zbor, zadnje aktivnosti. Bujenje ob 7. uri, telovadba in zajtrk. Na nebu je sijalo sonce, zato smo kar pričeli s pakiranjem in pospravljanjem šotorov. Vendar vreme ni zdržalo. Okrog 9. ure smo se zbrali v jedilnici, kjer smo razkrili imena skritih prijateljev. Vsak je povedal, kaj je od njega dobil in katerega je on imel za prijatelja. Po razkritju skritega prijatelja smo razdelili nagrade najboljšim nastopajočim na karaokah. Nagrade so bile lepe in praktične. Podelili smo tudi nagrado za najbolje urejen šotor v celem tednu. Nagrado je prejel šotor z imenom »Triglavske planike«. Tudi ta nagrada je bila praktična. Sledil pa je planinski krst in podelitev planinskih imen. Krščeni so bili vsi udeleženci, od mladih planincev, vodstva in tehničnega osebja v taboru. Vsi so dobili krstne liste s svojimi pravimi imeni in z novimi – »planinskimi imeni«. Še zadnjič pozvonimo za kosilo, potem pa je v tabor že prišel avtobus. Ker smo bili v taboru udeleženci iz 4 društev, smo morali prtljago zložiti po vrstnem redu. Potem pa še samo slovo in zadnji objemi. Nekaj pa sigurno ni zadnje oziroma je novo in se nadaljuje – prijateljstvo, lepi spomini, izkušnje, novi krščenci, novi so osvojeni vrhovi ...

UDELEŽENCI SO ZAPISALI:

Dovška Baba

Zjutraj smo se kmalu zbudili. Hitro smo si spakirali nahrbtnike. Rabili smo 3 l vode. Postavili smo se v vrsto, da smo se prešteli. Iz tabora smo odšli ob 8.30.

Na začetku pot ni bila strma, začela se je vzpenjati. Pod Dovško Babo je koča, kjer smo se odpočili. Ko smo se odpočili, smo šli proti Dovški Babi, kjer smo imeli malico. Dol smo šli hitreje. Nekaj časa smo hodili po makadamu. Na pomoč so nas prišli iskat z avtom. Bili smo zelo veseli. Hodili smo 7 ur. Imeli smo se super.

Jure Basle

Vstali smo ob 6.30. Oblekli smo se in obuli ter šli na jutranjo telovadbo. Pojedli smo zajtrk in si pospravili in pripravili opremo ter se odpravili. Hodili smo 8 ur. Imeli smo »šluk« pavze, da smo pili. Jaz sem bil lačen in sem komaj čakal, da pridem do vrha. Prišel sem do vrha in dobili smo hrano. To je bila moja najboljša pašteta v življenju. Vračanje ni bilo tako naporno kot vzpon. Prišli smo in za kosilo jedli čufte.

Jure Maček

Rap

*Zjutri smo se zbudili,
umili smo si zobe,
si spakirali »rukzake«,
hitro pohiteli,
na pot smo že zdrveli.
Preden smo se zavedali,
smo že pavzo meli,
hodili smo po pašnikih,
polnih kravjekov ov, ov, ov.
Bili smo že pod vrhom,
kočo smo že videli,
tam smo se ustavili,
pol pa hit zdrveli,
vidli smo že vrh.*

*Ko prišli smo do vrha,
malco smo dobili
in se poslovili.
Neznani avtor*

Dan v Planici

Avtobus nas je pripeljal do Planice. Od tam naprej smo šli peš. Pot je trajala 45 minut in prišli smo do Tamarja. Pri koči smo jedli malico. Odpravili smo se proti avtobusu. Videli smo tek na smučeh. Z avtobusom smo se odpravili domov.

Tian Krajnc

Slap Peričnik

V sredo, 17. 8. 2022, smo odšli na pohod na slap Peričnik. Ko smo bili pripravljene, smo odšli. Pot je bila zelo zahtevna in strma. Privoščili smo si okusno malico. Po malici smo se vračali nazaj proti taboru. Bili smo zelo izmučeni. Za kosilo smo imeli špagete. Bilo je zelo okusno.

Jurij Juhart, Oskar Božič, Enej Stanko, Ema Veniger

Danes smo šli na slap Peričnik. Vstali smo ob 6. uri zjutraj. Potem smo pozajtrkovali. Po zajtrku smo se odpravili na pohod. Naš cilj je bilo jezero. Tam smo si odpočili. Ko smo si odpočili, smo šli dalje. Malicali smo malo naprej od Krede. Za malico smo jedli kruh, salamo in sir. Po malici smo nekateri jedli jabolko, nekateri pa hruške. Po malici smo šli naprej. Imeli smo še veliko postanka. Do Peričnika smo hodili 2 uri in pol. Ampak smo šli po daljši poti. Nazaj smo hodili 2 uri in pol. Pri mostu v

Mojstrani so se nekateri mlajši otroci odpeljali s kombijem. Ostali smo šli peš.
Ko smo prišli nazaj, smo imeli kosilo.

Neža Goličnik

Šli smo po zelo lepi poti do slapa, ki smo ga potem opazovali. Pot nazaj je bila zelo
naporna. Potem smo se vrnili v tabor.

Loti Slokan

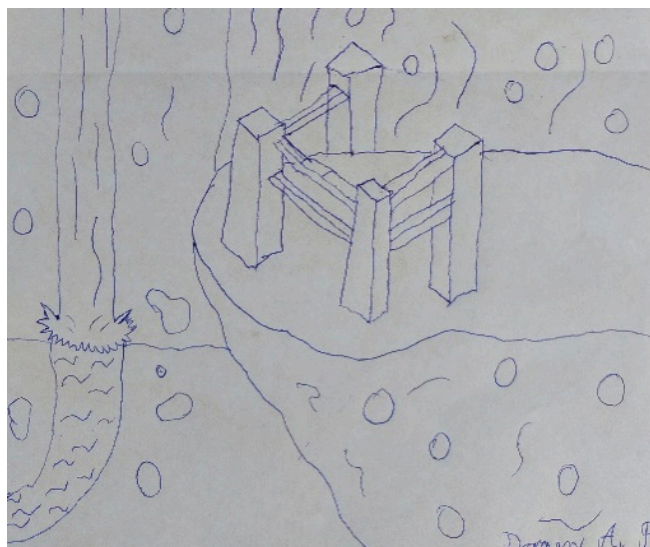
Odpravili smo se na slap Peričnik. Pot je bila zelo dolga. Ko smo prispeli, smo
videli velik slap, ki je bil na začetku majhen, potem pa vedno večji. V tabor smo se
odpravili peš.

Neja Kompan

Naš pohod se je začel z odhodom v Mojstrano. Iz Mojstrane smo nekaj časa hodili po gozdu in prišli do ceste. Cesta nas je nato vodila na gozdno pot, po kateri smo prišli do slapa Peričnik. Potem smo prišli v tabor in si odpočili.

Domen A. Brinjovec

Planinski tabor

Prišli smo v poletju, ko je bilo vroče. Šli smo v šotor in ga poimenovali, uredili za spanje in dobili navodila. Ponavadi smo prižgali ogenj in se ob njem pogovarjali. Vsak dan smo nekam odpravili. Le redki so s seboj prinesli knjigo, vendar brali niso. Med njimi sem bil jaz. Saj imam zelo rad knjige. Kosila so zelo dobra. Po njih pa se igramo družabne igre. Spanje je zelo udobno. Druženje v planinskem taboru je zanimivo in pustolovsko.

Jurij Lesjak

Razložili vam bomo, kaj se dogaja v taboru. Vsak dan se zbudimo ob pol sedmih. Nato si oblečemo oblačila in gremo na jutranjo telovadbo. Po jutranji telovadbi se odpravimo na dober zajtrk. Po zajtrku gremo na pohod. Po pohodu nas čaka kosilo. Ko pojedemo kosilo, smo prosti. V prostem času se igramo nogomet, odbojko in še druge športe. Ko moramo iti na WC, gremo v DIXI, ki ne dišijo preveč. Ko je konec odmora, gremo v planinsko šolo. Po planinski šoli smo še malo prosti in potem se pripravljamo na kurjenje ognja. Pred spanjem si gremo umiti zobe in nato gremo spat. Tako poteka naš planinski tabor.

Maks Goličnik, Matej Franjga, Vito Božič, Luka Juhart, Ben Draksler Green

Ko pridemo iz hribov, se gremo stuširat. Nato imamo prosto. Imeli smo tudi planinsko šolo. Potem imamo spet prosto. Zvečer zakurimo ogenj. Na ognju smo tudi pekli hrenovke. Potem zapojemo kakšno pesem in gremo spat.

Gaja Nikačevič Šeruga

Ob ognju

Skoraj vsak dan zvečer zakurimo ogenj in se grejemo. Enkrat pa smo na ognju tudi pekli hrenovke. Taki večeri so mi res všeč. Proti koncu ognja zapojemo pesem in gremo spat.

Vita Cakič

Ob ognju se usedemo na klop in gledamo ter pečemo hrenovke. Nato pojemo ob ognju, se zabavamo in igramo. Nato gremo spat.

Emma Retko

Lana Presečnik, Ob ognju je lepo

Obiskovalec

Na nedeljsko popoldne nas je obiskal lovec. Povedal nam je nekaj o življenju živali, Triglavskem narodnem parku in podrobneje o risih, ki so jih pripeljali v Slovenijo. Povedal je tudi nekaj zanimivosti: ponekod volkovi, ki niso čistokrvni, povzročajo velike težave, jeleni in srnjaki odvržejo rogovje vsako leto, jeleni so bolj plašni od srnjakov.

Na koncu nas je opomnil, da poleg živali, ki smo jih omenjali (ris, medved, jelen, srnjak) živijo v naših gozdovih tudi manjše živali (svizec, veverica, jež, jazbec)

Žana Presečnik, Ben Draksler Green, Klara Kovač

Lepa Kekčeva dežela

Peljali smo se z dvema avtobusoma. Drugi Bus je bil Bedančev bus. Imeli smo voditeljico Laro. Najprej smo zagledali Bedančevo kočo, v njej pa je bila Mojca. Mojca nam je veliko povedala o Bedancu, nato smo ga tudi videli. V Kosobrinovi hiši smo videli tobogan, po katerem smo se tudi spustili. Videli smo Kekca, ki nam je pokazal svojo hišo in hišo od Pehte, v kateri smo malicali.

Tian Krajnc

Delavnica zaščitene rože

V delavnici zaščitene rože smo spoznali planiko, bodiko, lepi čeveljc, velikonočnico, rdečo murko, črno murko, kranjsko lilijo, turško lilijo, avrikelj, rumeni svišč ter zvončke.

Prva zaščitena roža pri nas je bila planika. Zaščitene rože se ne sme trgati. To je bila nam najbolj zanimiva delavnica. Prav tako nam je bil zanimiv lovec Jernej, ker smo spoznali, da jelenom odpadejo rogovi.

Rosa Draksler Green, Gaja Šeruga, Luka Zalaznik

Prva pomoč

Prva pomoč je nujna za v gore. Nujna je za ureze, opekline in žulje. V njej imamo obliže, lepilni trak in povoje. Delavnice so bile zelo poučne.

Kaja Jevšnik

Plezanje

Mi smo šli na plezanje,

ker nimamo roke odrezane.

Adrenalin in uživanje, to je plezanje.

Vrvi so nas zavarovale,

da nismo padli kot budale.

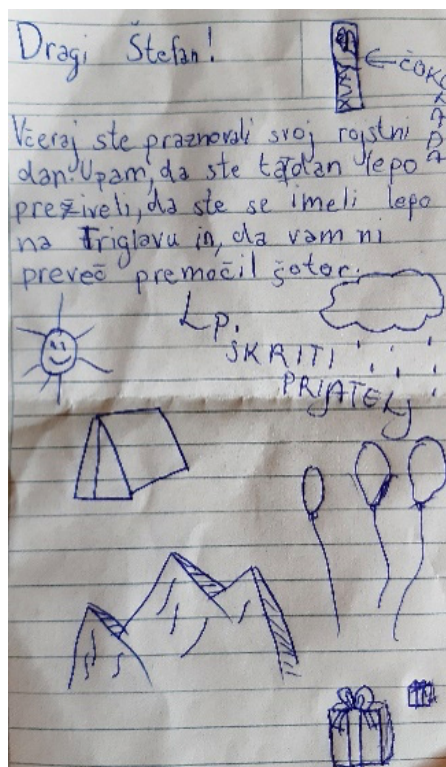
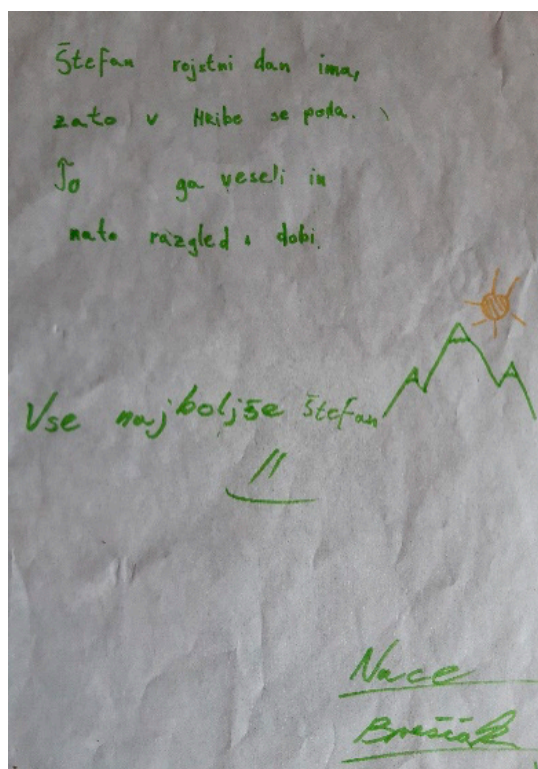
Jedli smo salame, okusne in slane.

Zmatrani smo prišli nazaj,

v posteljo in raj.

Nace Breščak, Rosa Draksler, Aljaž Basle

Praznovanje

Pohod na Triglav

V sredo, 17. 8. 2022, smo zjutraj vstali ob 5.50. Takoj smo se odpravili na jutranjo telovadbo, zatem pa na zajtrk. Po zajtrku smo si pripravili nahrbtnike in se peš odpravili do avtobusne postaje v Dovje. Z avtobusom smo se odpeljali v dolino Vrata, kjer je izhodišče za Triglav. Na pot smo se podali mimo Aljaževega doma po Tominškovi poti. Prvo uro poti smo hodili po gozdu, nato pa smo si naredili čelade, pasove in varovalne komplete. Pot je bila lepa in ne preveč zahtevna. Med potjo smo videli tudi reševanje plezalcev iz severne stene Triglava. Do Kredarice smo porabili 6,5 h s postanki. Po prihodu v kočo smo pojedli, se odpravili v sobo, odložili stvari in si ogledali okolico. Vodnik nam je pokazal tudi jamo pod Kredarico, kjer je še ogromno ledu. Čudovito. Po večerji smo si še ogledali sončni zahod, nato pa se po nekaj partijah »osla« odpravili spat.

Zbudili smo se v vetrovno, megleno in mrzlo četrtkovo jutro. Napoved je kazala dež in veter, a smo za mnenje vprašali tudi vremenoslovca. Povedal nam je, da bo vreme primerno za vzpon na Triglav. Po 2 urah vzpenjanja po jeklenicah smo dosegli najvišji vrh Slovenije. Na vrhu so nas krstili in naredili veliko fotografij. Sestopili smo po drugi poti do kočice Planika. Pri domu Planika smo naredili daljši postanek za malico in ogled okoliških gora, nato pa se spustili naprej v dolino Krma. Na poti nas je ujel dež, tako da smo bili vsi kar pošteno premočeni. Je pa bila zato dogodivščina še toliko bolj zanimiva. V taboru so nas vsi že nestrpnostno pričakovali in bili veseli, da smo se srečno vrnili.

Tega izleta ne bom nikoli pozabil zaradi dobre družbe in razgledov ter mojega prvega vzpona na Triglav.

Prav tako mi bo v lepem spominu ostal ta planinski tabor, ker je bil poln doživetij in novih prijateljev. Ne smem pa pozabiti pohvaliti kuharja, ki nam je vse dni pripravljaval res izvrstne jedi.

Jakob Juhart

V četrtek, 18. 8. 2022, smo se spočiti od prihoda na Kredarico zbudili ob 6.30. Pohiteli smo na okusen zajtrk, nato pa se odpravili na Triglav. Pot je bila kar zahtevna in zavarovana z jeklenicami, tako da smo se morali pripenjati. Pred odhodom smo zato dobili tudi pasove in čelade. Meni je bilo plezanje po klinih in vpenjanje zanimivo in zabavno. Med hojo po grebenu nas je ujel desetminutni ledeni dež. Skrili smo se v zavetje in počakali, da poneha. Tako smo odrinili naprej do vrha Triglava. Bil sem zelo vesel, saj sem dosegel najvišji vrh Slovenije! Razgled je bil čudovit. Tam so nas tudi krstili in fotografirali. Kar kmalu smo se odpravili navzdol proti domu na Planiki, kjer smo se ob prihodu razgledali po gorah, nato pa imeli malico. Po malo daljšem postanku smo se odpravili navzdol v dolino Krmo. Bil sem že malo utrujen, ko nas je ujela ploha, zaradi katere je bilo vse še bolj zabavno. Malo smo pohiteli in čez kar nekaj časa prišli v dolino. Tam nas je že čakal kombi, ki nas je odpeljal v tabor. Meni je bil ta dvodnevni pohod zelo všeč in se ga bom spominjal celo življenje.

Martin Juhart

Letošnji planinski tabor Dovje je bil za nas otroke prav nekaj posebnega tudi zato, ker smo se povzpeli na Triglav. Nekaj dni pred odhodom na Triglav smo imeli priprave: (Dovška baba, kjer smo videli, če smo zmožni tako dolge hoje) ter razlago o varnostnih pasovih in plezanje na balvanu. Dne 17. 8. smo se odpravili na sedem urno hojo do kočice na Kredarici (ki je bila naš cilj za ta dan). Vstali smo se ob 6ih zjutraj, najprej smo imeli telovadbo, nato smo pozajtrkovali, spakirali opremo v nahrbtnike in odšli. Do doline Vrat nas je pripeljal avtobus od tam dalje pa smo se odpravili po Tomiškovi poti. Do kočice na Kredarici smo hodili sedem ur, tam smo se najprej okrepčali, nato pa smo se malce spočili ter večer zaključili z večerjo in igranjem kart. Naslednje jutro 18. 8. 2022 smo se zgodaj zjutraj povzpeli še do vrha Triglava. Hodili smo dve uri in končno prispeli na cilj. Med hojo nas je tudi presenetil dež. Na vrhu smo bili nekateri kršчени zaradi prvega vzpona na Triglav. Počasi smo se odpravili nazaj v dolino. Celo pot na Triglav in nazaj smo lahko občudovali lepe razglede. Bili smo polni dobre volje ter smeha in prav zato sva prepričani, da si bomo ta vzpon na Triglav v lepem spominu ohranili prav vsi. Na koncu pa se bi radi zahvalili še vsem vodnikom, ki so nam omogočili vzpon, ter vsem, ki so omogočili ta tabor.

Klara Kovač in Žana Presečnik

MNENJA VODNIKOV IN ANIMATORJEV

Že 22 let zraven pod platneno streho – zadnja leta kot tehnični vodja

Ko strnem misli in le za hip zaprem oči, se pred menoj pokažejo trenutki, ki sem jih skupaj z mladimi planinci preživel v objemu gora. Tudi v letošnjem taboru v legendarnem Dovju. Ti trenutki so stakni v zgodbo, ki jih kot mladi planinec preživljam pod platnenimi šotori že 22 let. Toda ta stran v zgodbi je bila nepozabna.

Le eden od trenutkov, ki se mi je za vedno zapisal v zgodbo, je bil pohod na Triglav. Takrat ko je vodja tabora Dovje 2022 Matjaž Cvikl (»planinsko ime Big Boss«) stopil k meni, ko smo čakali na avtobus v Dovjem, da nas popelje v Vrata in me vprašal: »Kakšni so občutki?« Jaz odgovorim le: »V redu.« Preprosto zaupal sem, da lahko skupaj s celotno ekipo tabora in s svojim znanjem in sposobnostmi »odfura« celotni tabor in seveda tudi turo na Triglav.

Triglav je bil kot češnja na vrhu tortice. Tura, ki je ne doživiš vsak dan. Še posebej drugi del odprave. Na pot proti »očaku«, ko nas je na grebenu Malega Triglava zajel leden dež in do trenutka, ko smo bili že vsi »krščeni«, sem bil na trnih. Potem pa so mladi planinci na vrhu zapeli "vse najboljše za tvoj rojstni dan." To je bilo pa nepozabno. Pri vračanju smo doživeli »osvežujoči« sestop proti dolini Krme. Vse to so odtehtali nasmejani obrazi in širen nasmeh, ko so nas v objemu sonca in gora pozdravili udeleženci v taboru. Teh nepozabnih trenutkov je res veliko, zato z veseljem zapišem. Bilo je nepozabno.

Da, uspelo nam je. Hvala celotni ekipi, ki ste bil del nepozabne zgodbe 37. tabora Mladih planincev Dovje 2022. Vsem sponzorjem in donatorjem, ki nas podpirate. Še posebej pa staršem, ki nam zaupate svoje največje bogastvo – svoje otroke. Upam, da se srečamo tudi na 38. taboru Mladih planincev. Varen korak.

Štefan Matjaž (planinsko ime »The Boss«), tehnični vodja tabora

Bila sem del čudovite zgodbe

Letošnji letni dopust sem namenila taboru mladih planincev v Dovju. Tabora sem se udeležila prvič, in sicer v vlogi vodnice. Naj poudarim, da je bila to ena izmed najboljših odločitev v mojem življenju. Priznam, da me je pred odhodom vsak dan bolj stiskalo v trebuhu, saj sem se zavedala, da nas čaka velika odgovornost.

Ko sem spoznala vseh 56 udeležencev različnih starosti, različnih navad in značajev, je črvičenje kmalu popustilo. Užitek jih je bilo voditi in paziti, jih učiti o planinarjenju, z njimi peti, plesati in se smejati. Njihovi objemi so bili neprecenljivi. Vzpon na Triglav, za večino udeležencev prvič, je bil tako ganljiv trenutek, da ga je nemogoče pozabiti.

Organizacija je bila do potankosti dovršena, zato vse pohvale vodstvu in seveda vsem ostalim, ki smo skrbeli za te mlade zaklade. Bili smo odlična ekipa.

Po tednu dni se je ob slovesu orosilo marsikatero oko v upanju, da se prihodnje leto zopet vidimo.

Hvala, ker sem imela priložnost biti del te čudovite in nepozabne zgodbe.

Renata Verbič, vodnica

Doživetje tabora

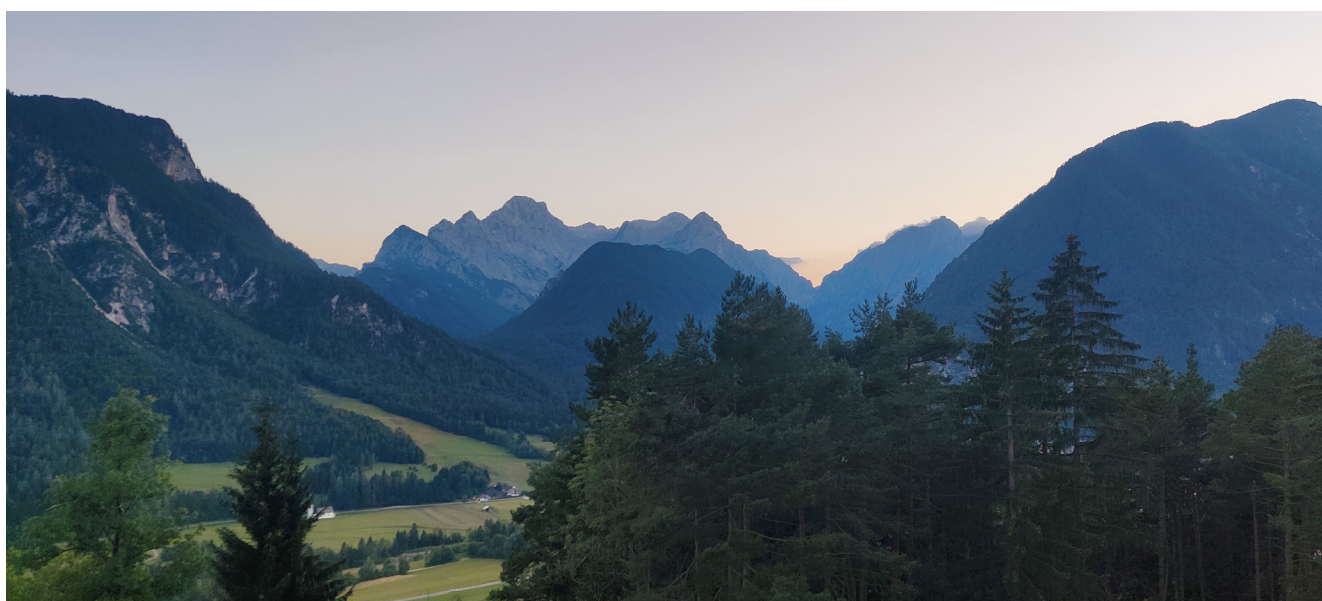
Na planinskem mladinskem taboru sem bila prvič. Nisem si predstavljala, kako bo tabor potekal, vedela sem samo, da bo velika odgovornost prevzeti vaše otroke.

Na taboru sem pomagala pri organizaciji in izvedbi pohodov do spodnjega Martuljškega slapa, na Dovško babo, v Tamar in na Triglav. Prav sem sodelovala pri izvedbi predavanj o planinski šoli 1 s sklopom: zavarovane rastline, prva pomoč, kako zaustavimo krvavitve iz nosa in oskrba žuljev. Pomagala sem tudi pri izvedbi orientacijskega tekmovanja.

Srečni in zadovoljni otroci so največje plačilo za prostovoljno delo vseh nas, ki smo pomagali pri izvedbi tabora.

Hvala, ker sem lahko bila del vas!

Irena Škulj, vodnica

Z veseljem smo sodelovali

14 mladih planincev Planinskega krožka Podružnične osnovne šole Tabor in 4 vodniki Planinskega društva Tabor smo se udeležili 37. tabora mladih planincev Dovje 2022, ki je potekal od 13. 8. do 20. 8. 2022. Priključili smo se izmeni, ki jo je vodilo PD Rečica ob Savinji. V izmeni so sodelovali tudi PD Šoštanj in PD Velenje. Vodniki smo sodelovali na vseh pohodih, ki so bili organizirani za lažjo in težjo skupino. Udeleženci so lepo hodili in sodelovali s skupino, tako da so pohodi uspeli brez poškodb, razen kakšnega

žulja. Ko smo se vračali s pohoda na Triglav, nas je ujela ploha, kar je dobra izkušnja za udeležence, da je v gorah treba biti pripravljen na vsako vreme, ker se lahko takoj

spremeni. Vodniki smo bili zadovoljni z izvedbo tabora in se veselimo tabora v prihodnjem letu.

Planinski vodniki PD Tabor: Peter Marko, Stanko Križanec, Maja Sirše, Domen Štamic

Triglavska izkušnja

Letos sem prvič sodelovala na planinskem taboru kot planinska vodnica. Na začetku me je malo skrbelo, kako bo vse skupaj potekalo, ali bomo uspeli uresničiti vse zadane dejavnosti, predvsem pa, kako bomo peljali otroke na Triglav, saj je to zelo zahtevna pot, kjer lahko otroke postane strah.

Izkušnja je bila zelo pozitivna, saj so bile vse dejavnosti izvedene, čeprav zaradi vremena v nekoliko drugačnem vrstnem redu.

Tudi sam vzpon starejše skupine na Triglav je potekal brez težav, otroci so zelo dobro hodili in se držali naših navodil. Mislim, da si ga bomo vsi zapomnili, saj nas je najprej na grebenu Malega Triglava zajel ledeni dež (ki je na srečo padal le pet minut), na vrhu smo doživeli jasno vreme, ki je nudilo razglede vse do tabora v Dovjem, v zadnjem delu poti do Krme pa nas je pošteno pralo skoraj celo uro. Na taboru sem res uživala, tako da se zagotovo še vrnem kot vodnica.

Maja Sirše, vodnica

Utrinek iz tabora

Tabor mladih planincev SMDO je letos potekal na Dovjem. Postavljen je bil na hribčku, od koder je bil prelep pogled na Mojstrano in na venec gora s Triglavom na čelu. Od 16. do 20. avgusta so v taboru gostovali mladi planinci iz Rečice ob Savinji, Tabora, Šoštanja in Velenja. Pod platneno streho so preživeli sedem čudovitih dni, se povzpeli na okoliške vrhove, se naužili svežega zraka in stkali številne nepozabne prijateljske vezi.

Zgodnje jutro je še. V šotoru je temno, ker so spuščena vsa pregrinjala, ki zastirajo okna. Kljub visokim dnevnim temperaturam se ponoči precej ohladi in mraz in vlaga silita v šotore, kjer zdaj še mirno in spokojno spijo mladi planinci. Danes se ne mudi z vstajanjem. Danes nas čakajo Kekec, Pehta, Brenclj in Bedanec.

Previdno zlezem iz spalke in odtavam proti izhodu. Kar nekaj spretnosti potrebuješ, da se odmotaš iz številnih pregrinjal, ki zastirajo odprtino, ki predstavlja vrata.

Hladen zrak mi butne v obraz, šele zdaj se zavem, kako toplo in prijetno je v šotoru. Takoj mi postane žal, da nisem oblekla jopice. A nazaj v šotor ne grem, ker nočem zbuditi otrok. Včeraj so imeli zahtevno turo. Naj se vsaj danes malo naspijo in odpočijejo.

Odidem na drugi konec tabora, kjer so diksiji. Tudi če jih ne bi videla, bi me vonj po razkužilu opozoril, da so nekje blizu. A preden dosežem prostor, ki je zjutraj najbolj obiskan, obstojim in se kot začarana zastrmim proti vencu gora, ki so jih pravkar pozdravili prvi sončni žarki. Med njimi kraljuje Triglav. Mojstrana v dolini pod taborom je še vsa zavita v jutranjo meglico, tam zgoraj pa se vse zlata od sončne svetlobe. Tudi Kredarice še niso dosegli sončni žarki. Tam so prenočili naši starejši planinci. Verjetno so že pozajtrkovali in se polni pričakovanja pripravljajo na odhod na najvišji vrh. Iz nahrbtnikov vlečejo plezalne pasove in ostale pripomočke za varno gibanje v visokogorju. Vse je potrebno pravilno namestiti in privezati, da bo hoja varna in prijetna. Tudi čelade so na svojem mestu, rokavice, kapa, vetrovka, vse je pripravljeno. Samo še na povelje vodnikov je potrebno počakati in avantura se lahko prične. SREČNO otroci, varno hojo vam želim in lepe razglede.

Pa pomahajte nam z vrha Triglava.

Mi bomo v mislih sleherni trenutek z vami.

Ustavim se v umivalnici, se osvežim z mrzlo vodo, nato pa me vonj po kavi zvabi v šotor, kjer kraljuje naš kuhar. Že ropota z lonci in pripravlja vse za zajtrk.

Danes sem dežurna, torej me čaka bujenje otrok, kasneje pa še kup posode, ki jo bo potrebno pomiti. A mi bodo pomagale številne male ročice, ki z veseljem poprimejo za delo, kadar je to potrebno. Vzamem dve pokrovki in se odpravim proti šotorom. Rom, pom, pom, zbudite se, otroci! Tam v deželi pod Prisankom čakata Kekec in Mojca, pa Pehta s svojimi zelišči. Tudi Bedanec je že vstal in preganja živali po Kekčevi deželi. Vstanite, danes bo lep dan!

Anka Pugelj, vodnica

Z mladimi planinci je vedno lepo sodelovati

Letošnje minulo šolsko leto je bilo za mlade planince POŠ Tabor zelo plodno leto. Poleg organiziranih pohodov smo se udeležili tudi dveh regijskih orientacij in se udeležili SPOT-a 2022. V A-kategoriji smo dosegli 3. mesto in v G-kategoriji 1. mesto. S predsednikom PD Tabor, Petrom Markom, sva se v juniju na hitro priključila v organizacijo in izvedbo 37. tabora v Dovju, kjer so naju člani vodstva ostalih planinskih društev z veseljem sprejeli ter s skupnim sodelovanjem omogočili tudi našim 14

učencem prvi planinski tabor.

V taboru mladih planincev sem bila prvič kot mentor spremljevalec in animator. Prva dva dni sem se malo lovila v obeh vlogah, a s skupnim sodelovanjem smo se hitro

organizirali in izvajali dejavnosti po programu ter izvedli potrebne animacije.

Naloge animatorjev so bile:

1. Vodenje dežurne ekipe mladih planincev v določenem dnevu tedna, ki je vključevalo:

- jutranje bujenje udeležencev in izvedba telovadbe,
- skrb, da so bili vsi udeleženci pravočasno na zboru po zvoku piščali in pri obrokih po zvoku zvončka,
- pravočasno pomita posoda in nadzor pomivalcev posode po obrokih,
- čiščenje šotora jedilnice,
- ocenjevanje urejenosti šotorov udeležencev,
- morebitna pomoč v kuhinji,
- oskrba toaletnega papirja na WC-jih.

2. Skrb za pripravo kresa in petja ob njem.

3. Skrb, da so udeleženci skrbeli za osebno higieno in pravočasno odšli spat.

4. Sodelovanje v tekočih zadolžitvah na dnevni ravni programa tabora, ki so se delile na analizi ali so se sproti izvedle po potrebi.

5. Skrb za varnost mladih planincev v prostem času in v aktivnostih po programu.

Animatorji smo bili vsi zelo prilagodljivi in ustrezljivi, veliko smo poslušali, se pogovarjali, dogovarjali in pozorno opazovali, složno sodelovali ter tolažili žalostne mlade udeležence. Z vsemi udeleženci tabora smo iskali različne poti sodelovanja, se drug od drugega učili različnih življenjskih veščin, stkali prijateljstva, veliko prepevali, se smejali in klepetali, se igrali ter raziskovali našo prelepo domovino Slovenijo.

Hvala vsakemu udeležencu, ki je dodal svoj kamenček v mozaik in je tako minil še en mladinski tabor s prelepimi spomini in z novimi izkušnjami.

Planinski pozdrav

Stanka Tominšek Kužnik, mentorica & animatorka

Teden je hitro minil

Že dolga leta sem članica PD Šoštanj. Družijo nas hribi, gore, skupni pohodi, stkana prijateljstva in ljubezen do narave. Tabora mladih planincev sem se udeležila prvič kot spremljevalka osmih otrok iz Šoštanja.

Po prihodu v tabor Dovje je sledilo slovo od naših predhodnikov, saj se v taboru čez poletje zvrsti več skupin mladih planincev iz različnih območij. Letos je skupina naših otrok zadnja. Po namestitvi v šotore smo dobili nove zadolžitve, da bi tabor čim bolje potekal. Ogledali smo si Martuljske slapove, odšli v Planico in Tamar, iz Mojstrane mimo jezera Kreda do slapa Peričnik in nazaj. Obiskali smo Kekčevo deželo in se ustavili pri jezeru Jasna, šli smo se kopat v Kranjsko Goro, imeli orientacijo, planinske poroke in krst. Na enem od pohodov smo srečali Francija Petka. Praznovali smo rojstne dneve in ne le da smo ves čas tabora dobro jedli, smo se posladkali s čisto pravo rojstnodnevno torto. Starejša skupina je izvedla bolj zahtevne ture, saj so osvojili Triglav in Dovško babo ter imeli pred tem tudi čisto prave priprave za dosego zadanih ciljev. Kot animatorka sem bila zadolžena za skupinico sedmih fantov in ene punce, vendar se to na začetku ni najbolje obneslo. Izkazalo se je, da so nekateri mlajši otroci pogrešali starše in iskali uteho in tolažbo pri nas animatorjih. Vsak jih je tolažil po svojih najboljših močeh in skupaj smo uspeli ter vsi zadovoljni pripeljali tabor do konca. Bilo je nepozabno doživetje, noro dobra izkušnja in ja, upam, da še kdaj ...

“Dosti peš smo okrog hodili, marsikaj se naučili, se igrali, veselili, pod večer pa kres kurili. Včasih smo se kam peljali, stolp Aljažev poiskali, obiskali Kekca, Pehto, se kopali in imeli čisto pravo rojstnodnevno smo zabavo.”

Lojzka Semprimožnik, animatorka, spremljevalka

Delovno, vendar lepo

Bili sva prvič v planinskem taboru. Občutki: nepozabno doživetje, delovno, zabavno, adrenalinsko. Ekipa ... Bili smo kot eno, mladi planinci in planinke pa vsak posebej sami sončni. Se še vidimo!!!

Martina Rošer in Sanda Djujić, animatorki in pomoč v taboru

Neverjeten razgled

Dovje, čaroben kraj, kjer smo skupaj z otroki in vodstvom preživeli nepozaben teden. Bila sem v vlogi animatorke in imela vod, ki ga je sestavljalo 7 otrok. Seveda smo bili prvi dan za posodo dežurni ravno mi, ampak ko smo prišli v našo »pomivalnico«, smo bili vsi osupli nad neverjetnim razgledom na Triglav. Prilesti na vrh 2864 m visoke gore je bila moja dolgoletna želja, ki pa se mi je na letošnjem taboru končno uresničila. Občutki na vrhu so bili neverjetni, težko jih opišem, a sama pri sebi vem, da si bom to dogodivščino definitivno zapomnila do konca življenja. Pot do vrha je bila neverjetna in tisti, ki so bili zraven, se bodo zagotovo strinjali. In še to. Ko smo skupaj z »ekipo Triglav« prišli nazaj v tabor, smo doživeli topel sprejem mlajših članov, ki so ostali v taboru. Res noro dober občutek, ko izstopiš iz avta in do tebe prileti gruča otrok in te objame, te zasuje z vprašanji, ti da petko in ti čestita, ker si bila na vrhu najvišje gore v Sloveniji! Ampak od planinskega tabora mi ne bo ostal v spominu le dvodnevni pohod na Triglav, spominjala se bom tudi podajanja žerjavice ob tabornem ognju s Štefanom, Tjašo in Katarino; ko sem igrala na ukulele in skupaj z otroki prepevala »Ko lesk rosnih kapelj...«; jutranje telovadbe s Stanko; kako je Renata postala »Bog i batina«; kako Olga vedno vse folga; kako smo na sestopu z Dovške babe iskali izgubljeno kapo, ki sploh ni bila izgubljena; kako si Čupca skoraj cel teden ni zamenjal nogavic ... Še in še bi lahko naštevala, a nekaj pa le mora ostati skrito. V glavnem imela sem se fantastično. Zahvala za to pa gre vsem, ki ste bili del tega tabora.

Hvala. Se vidimo kmalu.

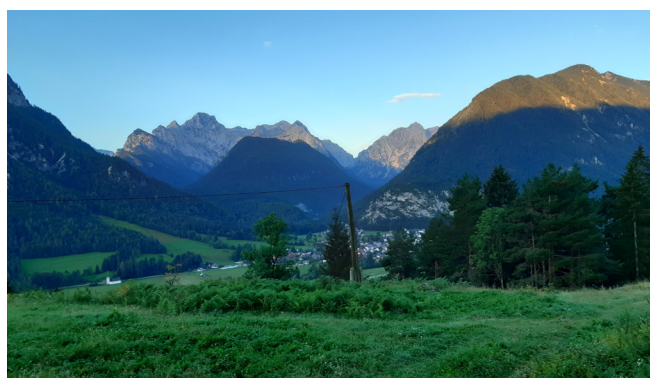
Kaja Česko, animatorka

Čudovita lokacija

Letos smo tabor mladih planincev izvedli v Dovju. Bili smo na prečudoviti lokaciji z razgledom na Julijske Alpe. Otroci so bili veseli in razigrani, veselili so se vsakega novega dne in dogodivščin, ki jih je ta dan prinesel. Obiskali smo veliko različnih lokacij, kot na primer Martuljske slapove, slap Peričnik, Planico in Tamar, Grančiče, Dovško Babo. Najmlajši so si ogledali tudi Kekčevo deželo, nad katero so bili zelo navdušeni. Nekaterim starejšim pa je uspel tudi vzpon na Triglav. Celoten tabor pa je popestrilo tudi kopanje v bazenu v Kranjski Gori. Tabor je uspel po pričakovanjih in se že veselim tabora naslednje leto.

Kuhar Katarina, animatorka

UDELEŽENCI TABORA

1. Maks Julijan Vrtovec Trajanov
2. Nik Aleksander Vrtovec Trajanov
3. Sara Lia Vrtovec Trajanov
4. Nejc Cimperman Cvikl
5. Maks Goličnik
6. Neža Goličnik
7. Luka Urbanija
8. Luka Razdevšek
9. Jakob Glušič
10. Domen Amadej Brinjovec
11. Nik Aleksander Brinjovec
12. Jakob Žlebnič
13. Yannick Franjga
14. Matej Franjga
15. Lana Presečnik
16. Rok Česko
17. Tian Krajnc
18. Tjaž Krajnc
19. Tine Turk
20. Bine Turk
21. Rosa Draksler Green
22. Ben Draksler Green
23. Bine Pukart Jeličič
24. Loti Slokan
25. Lina Zavolovšek
26. Ema Retko
27. Nace Breščak
28. Jan Jevšnik
29. Ajda Jevšnik
30. Manca Jevšnik
31. Andraž Šuštar
32. Jakob Kastelec
33. Luka Zalaznik
34. Gaja Nikačević Šeruga
35. Klara Kovač
36. Žana Presečnik
37. Vita Cakič
38. Jure Maček
39. Maj Jalovec Khodary
40. Oskar Božič
41. Vito Božič
42. Jurij Juhart
43. Martin Juhart
44. Jakob Juhart
45. Luka Juhart
46. Jurij Lesjak
47. Aljaž Basle
48. Jure Basle
49. Enej Stanko
50. Ema Veniger
51. Nina Kompan
52. Neja Kompan
53. Nik Podbregar
54. Gal Meh
55. Nikolina Hrastnik
56. Lia Hrastnik

ZAKLJUČEK – taboru in biltenu ob pot

Leto je naokoli in ponovno smo se srečali v taboru mladih planincev. Letos je bil že 37. po vrsti v okviru SMDO. Dve leti zaradi epidemije taborov pod platneno streho ni bilo. S prvimi tabori so že davnega leta 1921 pričeli takratni Skalaši, ki so bili predhodniki Mladinske komisije pri PZS. Po vojni pa so tudi na PZS pričeli s spodbujanjem dela z mladimi. Zavedali so se namreč, »da na mladih svet stoji«, pa tudi tega, »da kar se Janezek nauči, to Janezek zna«.

Najdaljšo tradicijo dela z mladimi imajo torej planinski tabori. Mladi planinci so lahko tako spoznavali gore že v različnih krajih Slovenije. Druženje v objemu narave je poleg »kolenogrizenja« glavno vodilo taborov mladih planincev.

Priložnosti je, daleč stran od televizije, računalnikov in dolinske naglice, več kot dovolj. Med planinskimi vzponi se mladi planinci kalijo v vztrajnosti, složnosti, tovarištvu in drugih planinskih vrednotah. Preostale taborske dejavnosti, od raznih družabnih iger, hudomušnih izborov do športnih tekem in ustvarjalnih delavnic, v njih prebujajo ekipnega duha, večeri ob tabornih ognjenih zubljih pa so razred zase, sploh peka hrenovk. Brenkanje na kitaro, petje zimzelenih napevov so recept za dobro zabavo pod zvezdami. V sen pod platneno streho v topli spalni vreči jih zaziblje klepet, ki v večini šotorov zamre pozno v noč. Stkejo se prijateljstva, zato se ob odhodu domov v očeh marsikomu zaiskri tudi kakšna solzica. Svoje povedo tudi taborske poroke, ki v večini primerov ostanejo zasanjan spomin na tisto hribovsko poletje.

Kljub počitnicam male glave cel teden radovedno srkajo novo planinsko znanje. Poslušajo predavanja iz planinske šole (vozli, prve pomoči, planinske opreme, zavarovanih rastlinah, gorskih kočah, vremenoslovja in še kaj vmes), utrjujejo svoje znanje iz orientacije, spoznavajo delo gorskih reševalcev, alpinistov, lovcev, vodnikov reševalnih psov itd.

Vse to je planinski tabor in še več. Planinski tabor otrokom odpre oči, jih približa naravi in prisili, da spoznajo drug drugega ter se zblížajo na drugačen način. Spomini pa so tisti, ki ostanejo za večno.

V biltenu smo predstavili pohode, poučne in zabavne aktivnosti, ki smo jih pripravili in izvedli za mlade planince. Opravljeno je dobro delo, lepo smo poskrbeli za vse udeležence, zato že sedaj povabilo, da se drugo leto spet vidimo. Naš namen je bil, da vžgemo iskrico veselja do slovenskih planin in narave.

Če smo jo vžgali, je namen dosežen.

Izpeljali smo vse, kar smo načrtovali. Složno smo preživeli 7 dni, jedli dobro in zdravo hrano in se vsak dan gibali na svežem zraku. Vsi v taboru smo se z veseljem posvetili 56 mladim hribolazcem, da so le-ti preživeli aktiven teden v objemu narave in naročju hribov v okolici Dovja. Vodniki so svoje znanje, izkušnje in sposobnosti prenašali na mlade, jih učili hribovskih veščin in varovali na poteh. Zato smo veseli, če nas spodbujate, pohvalite, ker s tem dobimo občutek zadoščenja, da je naše delo padlo na plodna tla.

Vsi udeleženci si želimo, da bi dogodke in spomine naslednje leto podelili čim večjemu številu otrok. Vsak tabor je nekaj posebnega, drugačnega, neponovljivega, enkratnega in čudovitega. Tudi letošnji je bil tak. Drugo leto pa gremo novim dogodivščinam naproti.

Do takrat pa uživajte in se imejte lepo.

Olga Berložnik, pomočnica v taboru